

Barcelona, 29 d'abril de 2010

ANY III. núm. **77**

Mª Cristina Martínez, presidenta de l'URC: "30 anys caminant junts"

La Unió de Religiosos de Catalunya compleix avui 30 anys de camí conjunt de la vida religiosa femenina i masculina de la nostra terra.

Què podem destacar de la seva història? Crec que el desig d'unitat, de compartir la gran riquesa que són els molts i diferents carismes que fan de la vida religiosa un magnífic mosaic que vol representar el rostre de Jesús avui, en el segle XXI. Crec que aquest ha estat —i és— el gran desafiament que té l'URC: com a **"rostre oficial" de tota la vida religiosa catalana**. Promoure avui en dia la unitat en la diversitat. És aquest un signe profètic en un món ferit massa vegades per les discòrdies, les enemistats, les pors a sortir de les nostres fronteres personals i, també, i ho hem de reconèixer, de vegades congregacionals. La unitat és un desig que el mateix Jesús dirigeix al Pare: "Que tots siguin u com tu i jo som u".

Caminar junts, fer història d'unitat, història intercongregacional té les seves dificultats, que no podem oblidar, però en molts casos són aquestes mateixes dificultats les que ens

esperonen a créixer, les que ens ajuden a ser més forts, a sentir-nos més germans, a trobar camins que potser no haguéssim encetat d'una altra manera.

En molts moments es té la temptació de tornar a les seguretats, a "casa nostra", a fer camí "congregacional" perquè el veiem més clar, ens és més còmode, no ens planteja tants problemes i no demana tanta generositat. Però haig de dir que sovint això es queda en "temptació" i tornem al camí del compromís d'avançar junts, de fer-nos costat, de créixer com a "vida religiosa a Catalunya".

L'URC té com a finalitat cercar el coneixement i la col·laboració entre els diversos instituts religiosos, promoure activitats en bé dels religiosos i religioses de Catalunya, fomentar el diàleg i la cooperació amb altres persones i entitats dins i fora de l'Església. Aquests són els reptes que assolim i que ens il·lusionen en la tasca de servei a la vida religiosa, a l'Església i a la societat catalana.

En concret crec que és interessant fer esment d'un objectiu que tenim molt present: el **compromís amb els més pobres**. Les nostres activitats tenen sovint com a rerefons ajudar a prendre consciència de la realitat que avui vivim a casa nostra i que demana respostes compromeses també a la vida religiosa. La crisi, la immigració, les necessitats de la gent gran... són temes "religiosos" en tant que ens parlen d'espiritualitat encarnada. Jesús viu com

a aturat, immigrant, marginat, vell... i així l'hem de reconèixer als nostres carrers. L'URC, tant des de la formació que ofereix com des dels seus àmbits de reflexió i actuació, vol ajudar a donar resposta a aquestes realitats que, malauradament, estan marcant el nostre present. I vol també ajudar a construir un futur millor, un espai on el projecte de Déu pel nostre temps tingui cabuda. Vol ajudar els religiosos i religioses a ser capaços de tenir un comportament cada vegada més semblant al de Jesús.

Vull agrair, avui, 30è aniversari de l'URC, la vida de tantes persones que han treballat en aquesta institució per tirar-la endavant i que han fet possible que avui diguem que "estem d'aniversari".

Per molt anys, URC, i, especialment, per molts anys, vida religiosa de Catalunya! Tens encara un llarg camí per fer, un camí acompanyat per Aquell que va al davant i que ens diu que "sap en qui ha confiat", que ens necessita per posar un gra de sorra més de bondat, de donació d'esperança en aquest món nostre que continua necessitant la presència i l'acció de Déu a través dels homes.

Moltes felicitats a tots!

M. Cristina Martínez
Presidenta de l'URC

Un cop d'ull als arxius de l'URC: un document del 29 d'abril de 1980

En celebrar el 30è aniversari de la constitució de l'URC, donem un cop d'ull als arxius per conèixer algunes pàgines interessants de la nostra història.

Aquest document resumeix l'assemblea constitucional que es va celebrar el 29 d'abril de 1980, a les 4 de la tarda, a la seu de CONFER, c) Rivadeneyra, 6, 5a planta. Es van votar tres propostes:

- 1. Si es constitueix la Unió de Religiosos de Catalunya (com a CONFER-mixta). Unanimitat: 61 vots sobre 61 paperetes.*
- 2. Si s'aproven els estatuts, després de llegir-los i comentar-los: per unanimitat, és a dir, 61 vots per 61 paperetes.*
- 3. Elecció de president/a, vicepresident/a i vocal, tenint en compte el criteri de la paritat. Si el president és un religiós, com va ser el cas, la vicepresidenta és una religiosa, els vocals s'elegeixen a parts iguals.*

El 29 d'abril de 1980 es va constituir la Unió de Religiosos de Catalunya, que reemplaça les CONFER masculina i femenina de Catalunya.

Aquesta Unió de Religiosos és expressió de la voluntat de cooperació i de diàleg entre tots els religiosos i religioses que volen viure i anunciar l'Evangeli en el context actual de l'Església catalana, tot tenint molt presents les circumstàncies d'ambient i politicosocials.

Formen aquesta Unió de Religiosos de Catalunya tots els superiors i superiores majors amb residència habitual a Catalunya. Té com a àmbit de competència les qüestions comunes als religiosos i religioses respectant l'existència d'organismes propis d'uns i altres.

Les finalitats principals d'aquest organisme són les següents:

- Cercar el coneixement i la col·laboració entre els diversos instituts i congregacions.

- Promoure activitats en bé dels religiosos i religioses de Catalunya.
- Programar i realitzar reunions periòdiques de superiors i superiores majors.
- Fomentar el diàleg i la cooperació amb les persones i els organismes de la diòcesi.
- Mantenir relacions de col·laboració amb la CONFER espanyola.

Els òrgans de la Unió de Religiosos són l'Assemblea Plenària i la Comissió Permanent. La Comissió Permanent de la Unió de Religiosos està constituïda actualment per:

President	Alfred Roca, provincial dels Salesians
Vicepresidenta	M. Lluïsa Salvadó, provincial de la Sagrada Família d'Urgell
Vocals	Ignasi Salvat, provincial dels Jesuïtes M. Isabel Clemente, provincial de la Companyia de Maria M. Montserrat Caselles, provincial de les Dominiques de l'Anunciata
Secretari	Josep M. Balcells, provincial dels Escolapis Montserrat Gavín, Carmelites de la Caritat - Vedruna

Primer pas de la celebració dels 30 anys de l'URC: una jornada de pregària

Les comunitats religioses han acollit favorablement la iniciativa de fer una jornada de pregària el 29 d'abril, dijous, amb motiu d'iniciar-se la celebració dels 30 anys de la creació de l'URC. Un dels correus que han arribat indica l'hora i el lloc de trobada:

Moltes gràcies. Ens hi unim els religiosos del Raval, que celebrarem a casa nostra l'Eucaristia el dia 30 a las 9 del vespre. Hi esteu invitats.

Av. Drassanes, 27, 5è 1a. Ascen Abad, salesiana

Celebrem en comunitat, en reunió intercongregacional de comunitats de la mateixa localitat, en parròquies aquest esdeveniment tot agraït a Déu el do de la vocació.

Parlament de Catalunya: Comissió de Salut

El Parlament de Catalunya va invitar l'URC a fer una compareixença amb relació al Projecte de Llei d'accés a l'assistència sanitària de cobertura pública a càrrec del Servei Català de la Salut.. Va tenir lloc en sessió ordinària el 22 d'abril de 2010.

Com el col·lectiu de la vida religiosa no era l'únic a qui afecta aquest Projecte de Llei, van ser unes quantes les compareixences, que ressenyem tot seguit:

Seqüència del debat - Comissió de Salut. 22/04/2010 - sessió ordinària

- Compareixença de Sílvia Giménez-Salinas, exdegana de l'Il·lustre Col·legi d'Advocats de Barcelona, amb relació al Projecte de Llei d'accés a l'assistència sanitària de cobertura pública a càrrec del Servei Català de la Salut.
- Compareixença d'una representació del Consell dels Il·lustres Col·legis d'Advocats de Catalunya amb relació al Projecte de Llei d'accés a l'assistència sanitària de cobertura pública a càrrec del Servei Català de la Salut.
- Compareixença d'una representació del Col·legi d'Arquitectes de Catalunya amb relació al Projecte de Llei d'accés a l'assistència sanitària de cobertura pública a càrrec del Servei Català de la Salut.

- Compareixença d'una representació del Col·legi de Periodistes de Catalunya amb relació al Projecte de Llei d'accés a l'assistència sanitària de cobertura pública a càrrec del Servei Català de la Salut.
- Compareixença d'una representació de l'Associació de Treballadors Fronterers d'Andorra amb relació al Projecte de Llei d'accés a l'assistència sanitària de cobertura pública a càrrec del Servei Català de la Salut.
- Compareixença de Joaquim Llimona, professor de dret comunitari, amb relació al Projecte de Llei d'accés a l'assistència sanitària de cobertura pública a càrrec del Servei Català de la Salut.
- Compareixença d'una representació de Càritas amb relació al Projecte de Llei d'accés a l'assistència sanitària de cobertura pública a càrrec del Servei Català de la Salut.
- Compareixença d'una representació de la Coordinadora d'Usuaris de la Sanitat amb relació al Projecte de Llei d'accés a l'assistència sanitària de cobertura pública a càrrec del Servei Català de la Salut.
- **Compareixença d'una representació de la Unió de Religiosos de Catalunya amb relació al Projecte de Llei d'accés a l'assistència sanitària de cobertura pública a càrrec del Servei Català de la Salut.**
- Projecte de Llei d'accés a l'assistència sanitària de cobertura pública a càrrec del Servei Català de la Salut.

Compareixença de l'URC al Parlament de Catalunya. Text de la intervenció

Publiquem aquí el text íntegre de la compareixença a causa del seu interès per a la vida religiosa en relació amb aquest Projecte de Llei.

Senyores diputades,
Senyors diputats,

Em plau adreçar-me a vostès, com a representant de l'URC (Unió de Religiosos de Catalunya), en qualitat de secretari general, en resposta a la seva invitació a comparèixer davant d'aquesta Comissió parlamentària amb motiu del Projecte de Llei d'accés a l'assistència sanitària de cobertura pública a càrrec del Servei Català de la Salut.

Voldria sintetitzar la meua intervenció en tres punts.

Primer. Felicitar el Govern i el Parlament de Catalunya per la seva voluntat d'universalitzar l'assistència sanitària de cobertura pública en l'àmbit del nostre país. Això implica incloure per primera vegada uns col·lectius dels quals formen part les persones que són membres de congregacions religioses, que corresponen, en l'àmbit de l'Església catòlica i segons el seu Codi de Dret Canònic, als Instituts de Vida Consagrada (Cann. 573 – 606) i a les Societats de Vida Apostòlica (Cann. 731 – 755). Malgrat que aquests col·lectius, segons el text del Projecte, només suposin aproximadament el 0,7% de la població, la mesura és absolutament necessària si es vol evitar qualsevol tipus d'exclusió, totalment injustificada en aquest cas. Un petit percentatge, per insignificant que pugui ser des d'una òptica estadística, és suficient per malmetre el valor de la igualtat, consubstancial a la democràcia. Gràcies, doncs, per ser-ne sensibles i prendre'n les mesures pertinents.

Segon. Les mesures legals adreçades a garantir la universalització sanitària de cobertura pública, una vegada iniciat el període democràtic que estem vivim, han estat importants i han seguit un procés gradual, però no han resolt de manera satisfactòria la situació d'alguns

col·lectius minoritaris, entre els quals podem comptar les congregacions religioses. L'allau d'immigrants arribats a Catalunya, afortunadament atesos de la millor manera possible, ha posat més en evidència aquesta disfunció. El mateix dia de trepitjar terra catalana, fins i tot venint en situacions irregulars, poden disposar d'una targeta sanitària, que esdevé problemàtica als membres de les congregacions religioses, molts dels quals s'han posat al servei dels immigrants per ajudar-los en les seves necessitats i per facilitar-los una integració a la nostra societat i a la nostra terra. La contribució de les congregacions religioses al bé comú, la seva projecció social i cultural, és innegable, llevat per a qui posseeixi prejudicis atàvics i injustificats. La Vicepresidència de la Generalitat, a través de la Direcció General d'Afers Religiosos, va promoure un informe l'any passat, elaborat pel Dr. Joan Estruch i el grup ISOR (Investigacions en Sociologia de la Religió), vinculat a la Universitat Autònoma de Barcelona, sobre la tasca social dels instituts de vida consagrada i societats de vida apostòlica. El vicepresident va afirmar, en el dia de la seva presentació al Palau de la Generalitat, el següent: "El resultat, probablement, ens ha sorprès a tots per la quantitat, per l'enorme volum que assoleix aquesta tasca a favor del benestar de la nostra ciutadania, dels homes i les dones de Catalunya" i "La tasca que vostès realitzen és, doncs, transformadora. Vostès són veritables actors transformadors de la societat, perquè la seva tasca no és de simple assistència social, sinó de promoció social, d'autèntica transformació de la vida dels col·lectius desfavorits, als quals doneu un nou horitzó vital". Aquest estudi, cal recordar-ho, feia referència només a un sector de l'acció de les congregacions religioses, el voluntariat. Però la seva acció s'eixampla en altres camps, com l'educació, la sanitat, la cultura, l'espiritualitat i l'acció solidària. Tal com s'ha vist, se'ns reconeix com a congregacions una contribució a la societat. Cal que el reconeixement, en el cas de l'assistència sanitària de cobertura pública, sigui també jurídic i efectiu. Ara que arriba aquest Projecte de Llei el nombre de religioses i religiosos afectats és molt menor, perquè han passat a l'edat de jubilació i perquè s'han reduït els seus efectius. Durant tants anys i en alguns casos, s'ha fet un gran esforç, i es continua fent, per gaudir de les atencions mèdiques adequades sense la cobertura pública esperada, que ara serà possible de forma generalitzada.

Tercer. Deixar constància de la situació viscuda és necessari per no traïr la memòria, però no volem instal·lar-nos en aquesta anàlisi, sinó felicitar-nos tots plegats perquè aquesta situació sigui oportunament corregida per les mesures pertinents a través d'aquesta Llei, ara en fase de projecte. Valorem la bona voluntat de resoldre aquesta anomalia, però no volem en cap cas demanar una situació de privilegi, sinó gaudir del mateix tracte que tothom. En el marc d'aquest criteri bàsic per a nosaltres, desitjaríem que es recollissin, si encara no ho han estat, alguns aspectes que facilitin un funcionament adequat a tots els nivells. Els explicitem malgrat estiguin recollits en el Projecte de Llei o en l'esperit que l'anima. Així, si més no, es pot entendre millor la peculiaritat del nostre col·lectiu.

Els instituts de vida consagrada i les societats de vida apostòlica viuen, a causa de la seva missió, les característiques de la mobilitat i de la internacionalitat. La vida religiosa ha tingut històricament un fort pes a Catalunya. Molts fundadors i fundadores de congregacions religioses han nascut aquí. Això fa que, encara avui, sigui la seu de cúries generals i de cúries provincials, a més de nombroses delegacions d'institucions religioses, sense oblidar la forta presència i significació dels monestirs i de les formes de vida contemplativa. Aquesta realitat propicia que Catalunya sigui escollida com a terra per promoure la formació inicial de postulants i novicis, una part dels quals vénen d'altres països, perquè la formació actualment presenta el rostre de la internacionalitat. Altres moments formatius també tenen lloc a Catalunya, especialment en els àmbits teològic i pastoral. La formació contínua troba al nostre país un marc idoni i s'obre a gent vinguda de diversos indrets. A més, podem incloure la celebració de Capítols Generals i de Capítols Provincials, que compten amb la participació de religioses i religiosos, així com de laïques i laics convidats, vinguts d'altres contrades. Creiem que aquesta mobilitat està recollida en el Projecte de Llei o, si més no, caldria veure

la possibilitat d'incloure-la sense distincions en el marc general. Aquesta mobilitat, a la qual he fet referència, a més de passiva, és a dir, a més de rebre gent d'altres països, pot ser activa. Això implica que membres dels instituts de vida consagrada i de societats de vida apostòlica puguin anar destinats temporalment a altres llocs de l'Estat espanyol o, fins i tot, com a missioners o per motius de govern, a qualsevol punt de la geografia mundial. Potser aquí hi té un paper més propi l'Agència Espanyola de Cooperació Internacional, a qui correspon atendre aquestes situacions. Convindria que la Llei, o almenys el reglament que s'estableixi, sigui sensible a les situacions esmentades i estigui inspirada per aquest sentit d'obertura que s'observa al Projecte de Llei.

Creiem que la disposició addicional segona que afirma que "el procediment per al seu reconeixement es podrà tramitar, pel que fa a les que pertanyin a congregacions de vida monàstica o contemplativa, de manera col·lectiva, mitjançant l'establiment de convenis" reflecteix una sensibilitat a la diversitat de situacions força encomiable.

Volem expressar que ens plau especialment el sentit inclusiu de preveure en aquest projecte l'atenció a les diferents confessions religioses, així com altres col·lectius que, com nosaltres, estaven exclosos de la cobertura general.

Els instituts de vida consagrada i les societats de vida apostòlica, alguns dels quals presents en aquesta terra segles abans del naixement de Catalunya com a país i com a ens polític, van crear l'URC (Unió de Religiosos de Catalunya), ara fa 30 anys, concretament el 29 d'abril de 1980. Les línies conciliars del Vaticà II i la recuperació de la democràcia van aconsellar trobar un nou rostre d'expressió associativa al servei de l'evangeli i de les persones que viuen i treballen a Catalunya. Reafirmem l'autonomia dels nostres objectius, a la vegada que ens mantenim oberts de cor al diàleg i a la col·laboració amb els representants polítics del nostre poble, del qual aquest Parlament és la màxima expressió.

Desitgem que aquest projecte esdevingui una bona llei. Gràcies per escoltar-nos.

Lluís Serra i Llansana
Secretari general de l'URC

BARCELONA, 22 d'abril de 2010

Fitxa tècnica a la web del Parlament:

COMISSIÓ DE SALUT. 22/04/2010 - SESSIÓ ORDINÀRIA

Compareixença d'una representació de la Unió de Religiosos de Catalunya amb relació al Projecte de Llei d'accés a l'assistència sanitària de cobertura pública a càrrec del Servei Català de la Salut. Compareixença.

Intervinent: Serra Llansana, Lluís

Entitat de l'intervinent: Unió de Religiosos de Catalunya

Expedient: 353-00970/08

Data: 22/04/2010

De 11:53:51 a 12:02:41 - Durada: 8 m. 49 s.

Per veure el video de la intervenció i del debat posterior:

http://www.parlament.cat/web/actualitat/canalparlament/videos?p_cp1=780683&p_cp2=tot&p_cp3=5&p_cp22=cerca

Un punt clau

El Projecte de Llei d'accés a l'assistència sanitària de cobertura pública a càrrec del Servei Català de la Salut es basa en un criteri sovint oblidat. Aquest accés no està vinculat a la Seguretat Social, com en èpoques anteriors, sinó al dret individual de rebre assistència sanitària. Per aquest motiu, els col·lectius intervinents en les compareixences esmentades fins ara n'havien estat exclosos. En no rebre aquesta atenció sanitària, veien conculcat el seu dret. Aquesta Llei vol posar fi a una situació claramente discriminatòria.

La Confer fa públic un comunicat sobre els abusos a menors

COMUNICAT DE LA CONFERÈNCIA ESPANYOLA DE RELIGIOSOS SOBRE ELS ABUSOS A MENORS

*"I qui acull un infant com aquest
en nom meu, m'acull a mi.
Però el qui fa caure en pecat
un d'aquests petits que creuen en mi,
més li valdria que li pengessin al coll
una mola de molí i l'enfonsessin enmig del mar..."*

(Mt 18,5-6)

Els religiosos i religioses d'Espanya estem compromesos en la nostra tasca apostòlica, del tipus que sigui, amb el respecte a la vida i als drets dels més pobres i dels més vulnerables de la societat. Molts dels nostres germans i germanes han dedicat i continuen dedicant les seves vides, amb un lliurament exemplar, a la tasca educativa, pastoral i social d'infants i joves que constitueixen una de les franges importants entre els més vulnerables del nostre món.

Des d'aquest compromís i dedicació, Confer considera un deure manifestar una paraula pública davant la gravetat dels fets d'abusos a menors que s'imputen a sacerdots i religiosos.

Són fets doblement greus: davant les lleis civils i la societat, però més encara davant l'Església, ja que han estat comesos per persones que gaudien de la confiança dels pares, dels mateixos infants i joves i de la comunitat eclesial. S'ha manifestat una conducta en flagrant contradicció amb el testimoni que exigia aquesta confiança fundada en la seva condició de sacerdots o religiosos.

Són delictes que transcendeixen el lloc on han estat comesos i es converteixen en una taca global per a la vida consagrada i, per tant, per a l'Església. Des d'aquí volem manifestar el desig d'acollir, amb tot l'afecte que ens és possible, les víctimes i els seus familiars, als quals s'ha ferit tan profundament; volem escoltar les seves angoixes i solidaritzar-nos amb el seu dolor i reclam de justícia. Som conscients que per a això cal reconèixer davant Déu i davant la societat la gravetat i la culpabilitat de les actuacions

comeses contra infants indefensos i el tractament d'ocultació que institucionalment, durant molt de temps, se'ls ha donat. Aquest reconeixement públic de l'Església l'ha fet el mateix Papa amb humilitat, sinceritat i valentia. Els religiosos i les religioses, membres amb especial responsabilitat pastoral en l'Església, ens sentim solidàriament consternats i avergonyits, disposats a cercar remeis eficaços "per garantir que en el futur els infants estiguin protegits de semblants delictes" (Benet XVI, Carta pastoral als catòlics d'Irlanda, n. 2). A la vegada, demanem la Gràcia de la Misericòrdia de Déu per a aquells que han traït la confiança dels més vulnerables i el ministeri sacerdotal, a fi que obtinguin el perdó de Jesucrist reconeixent la gravetat dels seus actes i sotmetent-se a l'exigència de la justícia humana.

Manifestem amb afecte filial la nostra solidaritat a Benet XVI i l'acompanyem amb la nostra oració en aquestes circumstàncies tan doloroses per a l'Església. Hem d'aprendre de la seva actitud i manera d'afrontar amb rectitud i fortalesa aquest temps difícils, en què no falten crítiques i insinuacions infundades a la seva persona i a l'Església. Hem d'aprendre del seu amor a la veritat, del seu desig de transparència, de la seva humilitat per reconèixer el pecat d'alguns fills de l'Església, del seu dolor pel dany tan profund ocasionat a víctimes innocents.

Són situacions que han de fer reflexionar els Superiors sobre aspectes com la selecció dels candidats a la vida religiosa i al sacerdoti, la seva avaluació psicològica, espiritual i apostòlica durant la seva formació i la maduresa afectiva exigida a aquells que assumeixen una opció de vida cèlibe i que, havent-la assumit, demanen ser ordenats preveres. D'una banda, els qui assumeixen la castedat pel Regne de Déu com una opció de vida tenen el repte d'assolir el seu ple desenvolupament personal a través d'un equilibri savi i madur en la seva integració social i en la comunitat religiosa. D'altra banda, han de ser ajudats en aquest procés humà i espiritual. A més, els Superiors no només han de prestar atenció a la maduresa afectiva dels sacerdots i religiosos, sinó també de tots aquells que col·laboren amb els religiosos i religioses en les institucions educatives, socials i pastorals.

Aquesta atenció particular, acompanyada d'una sensibilització i formació adequada, serà garantia d'una eficaç prevenció de possibles abusos a menors en el futur. Cal igualment adoptar totes les mesures que es considerin pertinents per recuperar la confiança i la seguretat de la societat en els educadors, religiosos i laics, sense la qual no és possible formar persones madures ni cristians adults en les seves relacions interpersonals.

Finalment, volem manifestar el nostre compromís davant la societat i l'Església de cerca de la veritat, de transparència, de col·laboració amb la justícia i de suport a les víctimes, convençuts que només l'honestedat i la transparència, com ha dit el Papa, restabliran el respecte i l'afecte per l'Església.

Les Religioses de Sant Josep de Girona: VIII Capítol Provincial Bètica

En clima pasqual, amb el goig i l'esperança que ens dóna Jesús ressuscitat, el divendres 16 d'abril, ens trobàvem a la Casa d'Espiritualitat Santa Elena de Solius (Girona) les 32 germanes capitulars, procedents dels set països on la Província està present: Espanya, França, Itàlia, Rwanda, Guinea Equatorial, República Democràtica del Congo i Camerun. Unitat en la diversitat, internacionalitat i desig de buscar entre totes el millor, és la tònica dels nostres treballs i trobades.

En els primers dies ens ha acompanyat Maria Martínez, superiora general, que ens ha dirigit un missatge d'esperança i confiança i ens ha informat dels passos realitzats amb vista a la reestructuració de Províncies. La seva aportació ha estat molt valuosa i esclaridora i il·luminarà les nostres jornades capitulars.

Hem realitzat el nostre treball capitular en diferents comissions: "Qualitat de vida evangèlica", "Vida fraterna" i "Missió apostòlica". Ens hem ajudat en l'anàlisi aplicant el sistema DAFO.

La sala capitular està presidida en tot moment pel ciri pasqual, llum de Crist i font de vida. És una invitació permanent a no perdre de vista el nostre lema capitular. "Perquè tinguin vida..." (Jo 10,10).

La internacionalitat de la Província està assegurada: diversitat d'idiomes en la litúrgia, d'expressions culturals, de símbols i, per descomptat, en les nostres celebracions litúrgiques no falta el picament de mans ni el tambor.

El dia 21 s'han elegit les germanes delegades al Capítol General que se celebrarà a Solius (Girona) el mes de novembre d'enguany.

Amb una Eucaristia d'acció de gràcies al Senyor, presidida pel Sr. Bisbe de Girona, Francesc Pardo Artigas, i la benedicció apostòlica, va quedar clausurat el nostre VIII Capítol Provincial.

Gna. Carmen García Martínez
Superiora Provincial Bètica

Capítol provincial dels franciscans de Catalunya

Del 26 al 30 d'abril, al convent de Sant Antoni, té lloc el Capítol Provincial dels franciscans de Catalunya, presidit pel P. Àngel Talens, de la Província d'Aragó, València i Balears. Hi han estat escollits:

- Fra Josep Gendrau Valls, ministre provincial.
- Fra Ramon Domènech Castells, vicari provincial.
- Fra Francesc Linares Cerezuela, definidor provincial.
- Fra Vicenç Modrego Clemente, definidor provincial.
- Fra Agustí Boadas Llavat, definidor provincial.
- Fra Joaquín Recasens Murillo, definidor provincial.

El capítol, centrat en el tema del redimensionament dels franciscans catalans, té com a reptes la projecció de futur del carisma franciscà a les nostres terres i algunes prioritats de la tasca franciscana actual, com ara l'educació en els valors de l'ecologia, la pau i la solidaritat amb els més desfavorits.

El P. Josep Tous i Soler, nou beat

El Cardenal Bertone conclou la seva visita a Catalunya després de presidir la beatificació del P. Tous

El diumenge 25 d'abril de 2010 ha tingut lloc, a la Basílica de Santa Maria del Mar de Barcelona, la beatificació del P. Josep Tous i Soler (1811-1871), caputxí i més tard prevere diocesà de Barcelona, fundador de l'Institut de Germanes Caputxines de la Mare del Diví Pastor.

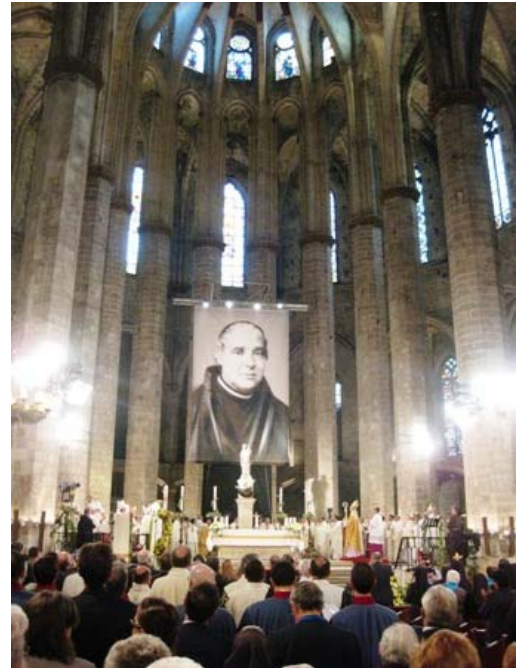

La celebració ha estat presidida pel Cardenal Tarcisio Bertone, Secretari d'Estat del Vaticà, acompanyat a l'altar pel Cardenal arquebisbe de Barcelona, Lluís Martínez Sistach, el Cardenal Antonio Cañizares, prefecte de la Congregació per al Culte Diví i la Disciplina dels Sacraments, el Cardenal arquebisbe emèrit de Barcelona, Ricard Maria Carles, el Cardenal arquebisbe emèrit de Sevilla, Carlos Amigo, el Nunci apostòlic a Espanya i a Andorra, Mons. Renzo Fratini, l'arquebisbe de Tarragona, Mons. Jaume Pujol, l'arquebisbe d'Urgell, Mons. Joan-Enric Vives, els altres bisbes de les diòcesis catalanes, l'arquebisbe castrense, altres

bisbes vinguts de la resta d'Espanya i el P. Abat de Montserrat, així com un bon nombre de preveres i diaques. Ocuparen un lloc preferent la Mare General de l'Institut fundat pel P. Tous, acompanyada per un gran nombre de religioses caputxines, així com una representació dels Pares Caputxins. L'escolania de Montserrat ha interpretat diverses peces durant la celebració.

La basílica estava plena de fidels, alguns vinguts dels països de Centre i Sud-amèrica, on les religioses Caputxines de la Mare del Diví Pastor desenvolupen el seu servei, dedicat sobretot a l'ensenyament. Les autoritats estaven encapçalades pel president de la Generalitat de Catalunya, Molt Hble. Sr. José Montilla.

El Cardenal Bertone llegí la Carta Apostòlica en què el Sant Pare Benet XVI inscriu en el Llibre dels Beats el Venerable Servent de Déu Josep Tous i Soler, tot afirmant que fou un "diligent i infatigable testimoni de l'Evangeli que va anunciar amb la seva vida i la paraula el Misteri de Crist, tot vivint en fidelitat a Déu els seus compromisos sacerdotals i religiosos, consagrant-se a l'educació cristiana de la infància i la joventut". La seva festa se celebrarà cada any el 27 de maig, inici de l'activitat apostòlica a la primera escola de l'Institut a Ripoll. En acabar la lectura de la Carta Apostòlica, un fort aplaudiment dels assistents subratllà el moment en què es va descórrer una gran fotografia del nou beat. Tot seguit, es va cloure el ritus de la beatificació amb la processó amb les relíquies del nou beat.

En l'homília, el Cardenal Bertone lloà la figura del P. Tous, beatificat durant l'Any Sacerdotal promogut pel Papa, i animà les religioses Caputxines de la Mare del Diví Pastor a prosseguir amb el seu servei a l'Església i a la societat, amb "fe i confiança en Déu", tal com els proposà el seu fundador.

La tarda del diumenge, el Cardenal Bertone es traslladà al monestir de Montserrat, on presidí el concert d'inauguració del nou orgue i el matí del dilluns visità la Catedral de Barcelona, després d'una audiència al president de la Generalitat i a altres personalitats polítiques.

A la tarda del dilluns, el Cardenal Bertone, acompanyat del Cardenal Martínez Sistach, s'ha traslladat a Igualada, on visitarà la casa natal del P. Tous i a la nit tornarà al monestir de Montserrat per presidir la Vetlla de Santa Maria.

La visita al Temple de la Sagrada Família el Cardenal Bertone la realitzà el dissabte, en arribar a Barcelona, per preparar la visita que el Papa hi farà el pròxim 7 de novembre, per consagrar el Temple.

LLIURAMENT DE LA CREU DE SANT JORDI A LA PROVÍNCIA MERCEDÀRIA DE CATALUNYA I ARAGÓ

El Saló de Sant Jordi del Palau de la Generalitat de Barcelona la tarda del dia 21 d'abril va ser l'escenari solemne del lliurament de la Creu de Sant Jordi, un dels màxims reconeixements que concedeix el Govern de la Generalitat, a 32 persones i 13 institucions. Entre aquestes institucions estava la Província Mercedària de Catalunya i Aragó. L'acte institucional va ser presidit pel Molt Honorable President de la Generalitat, Sr. José Montilla. L'elegant saló on va tenir lloc aquest acte té diversos frescos que mostren la història de Catalunya, en alguns d'ells apareixen, entre altres personatges i sants, sant Pere Nolasc, fundador de l'Orde de la Mercè a la Catedral de Barcelona el 1218, santa Maria de Cervelló, primera mercedària, i sant Pere Armengol, màrtir mercedari, nascut a Guàrdia dels Prats (Tarragona).

La Creu de Sant Jordi la va rebre el P. Provincial, Fr. Florencio Roselló Avellanes, del President de la Generalitat, Sr. José Montilla. Van acompanyar el P. Provincial sis religiosos mercedaris i dos laics mercedaris que són voluntaris de pastoral penitenciària. La concessió de la Creu de Sant Jordi és un reconeixement a la llarga història, gairebé 800 anys, de l'Orde de la Mercè, a l'acció carismàtica dels mercedaris en la pastoral penitenciària, tant en la presó com fora d'ella, com queda reflectit en el decret del govern de la Generalitat de la concessió de la creu, on es diu: **"Institució catòlica fundada a la catedral de Barcelona l'any 1218 que, sense distinció de nacionalitat o credo, ofereix la seva ajuda a totes les persones privades de llibertat i als seus familiars. La trajectòria redemptora que ha mantingut sempre expressa un compromís amb els valors humans i el refús a l'exclusió social."**

Primer de Maig Manifest 2010

El Primer de Maig, Dia Internacional dels Treballadors i Treballadores, és una jornada reivindicativa en la qual commemorem la solidaritat dels obrers de Xicago de 1886 i les víctimes de la defensa dels drets laborals. Avui, 124 anys després, veiem noves víctimes de la desigualtat, de l'explotació i de l'atur en el món del treball. Com a cristians compromesos en el món obrer, prenent com a base la realitat que vivim, els criteris de l'Evangelí i la convicció que, per voluntat de Déu, els béns de la terra són per a tothom, segons el principi del pensament social de l'Església, volem manifestar públicament aquestes reflexions:

1. Mirant la realitat actual:

- Veiem com la set de guanys econòmics i l'especulació han trencat les regles de joc del propi sistema capitalista. No es pot tornar a caure en el mateix error. Hem d'anar a l'arrel de les causes de la crisi per actuar en conseqüència. Cal una ètica de valors que denunciï els guanys excessius i l'especulació.
- Ens adonem que s'aprofita la situació de crisi per anar reduint, amb impunitat, els drets dels treballadors, aconseguits al llarg de tants anys de lluita i de sacrifici de vides humanes.
- Constatem que les grans multinacionals se situen per damunt de la petita i mitjana empresa i dels treballadors autònoms, als quals no se'ls facilita l'accés als crèdits necessaris per realitzar la seva activitat.
- Veiem que va en augment el desequilibri social i econòmic, amb sous molt elevats dels directius financers, empresarials, polítics i esportistes d'elit mentre que la situació dels treballadors, els aturats i els pensionistes és cada cop més precària, i la diferència abismal entre països rics i pobres es va fent cada vegada més gran.

2. Partint de criteris comunitaris valorem que:

- El treball és un dret fonamental, no una almoïna. Fent nostra la causa de Jesús, que aixeca la persona humana en la seva dignitat, el treball ha de promoure la humanització i la solidaritat. És indispensable la consciència col·lectiva davant de l'individualisme i la desmotivació laboral.
- El treball ha d'estar al servei de la persona, no la persona al servei del treball. Necessitem un sistema més comunitari i cooperatiu. Hem de ser capaços d'organitzar-nos, i no esperar que tot ens vingui fet.
- Si hi ha d'haver reformes, no han de recaure només sobre la classe treballadora, sinó que cal canviar el sistema bancari i el sistema empresarial.

3. Compromisos d'actuació:

- No transigir davant la reculada dels drets dels treballadors i del tracte abusiu als treballadors immigrants.
- Prioritzar els drets dels qui no tenen treball o el tenen en condicions més precàries.
- Demanem un control eficaç de l'especulació i dels beneficis abusius d'algunes empreses i de la banca.
- Motivar la militància obrera i sindical amb sentit crític. Acompanyar i fer costat als militants que s'impliquen.
- Mentalitzar contra la passivitat dels treballadors, que és complicitat amb les estructures d'explotació.

- Cercar alternatives al sistema capitalista i consumista, des d'una manera de viure més senzilla, humanitzadora i solidària.
- Ser una veu crítica i veu dels qui no tenen veu allà on siguem.

Com a cristians en el món del treball, estem convençuts que no ens equivocarem mai quan ens posem al costat dels qui més pateixen l'exploració laboral, la discriminació i l'atur, i volem reafirmar-nos en aquest compromís.

MOVIMENTS OBRERS CRISTIANS DE CATALUNYA I BALEARS: ACO, GOAC, JOC, MIJAC, CAPELLANS OBRERS, RELIGIOSES EN BARRIS I DELEGACIONS DE PASTORAL OBRERA DE LES DIÒCESIS DE CATALUNYA.

El P. Pascual Chávez visita l'Obra Salesiana de Sarrià

El 23 d'abril, en plena diada de Sant Jordi, Pascual Chávez ha iniciat la seva visita de tres dies a l'Obra Salesiana de Sarrià per commemorar el 125è aniversari de la seva fundació (1884) i de la visita del propi Don Bosco (1886)

La visita ha començat amb la seva presència a l'escola, on ha estat rebut pel director de la Comunitat, Francesc Riu, el titular del centre, Antoni Vilarrubla, i el seu director, Jordi Lleixà.

Després ha tingut una trobada amb l'equip directiu del centre. En un clima de proximitat els ha agraït el seu compromís amb l'educació dels joves i ha valorat la significació de Sarrià dins la Congregació.

També els ha recordat que, en el context actual, cal educar els joves per esdevenir "persones, professionals i ciutadans actius", sense oblidar-ne la dimensió trascendent de la proposta educativa.

A continuació ha visitat les instal·lacions del Grup Edebé, on l'esperaven a la porta el seu director general, Antoni Garrido, i el director d'edicions, José Luis Gómez.

El Rector Major ha visitat els diferents departaments de l'editorial, al llarg de les seves tres plantes, on ha pogut saludar els treballadors i conèixer de primera mà els projectes que s'estan desenvolupant en el sector imprès, audiovisual, multimèdia i digital.

Don Pascual Chávez, en una trobada informal amb els directors dels diferents departaments, ha recordat després que Don Bosco "no va ser només un educador, sinó també un comunicador", en referència a la seva gran tasca editorial.

A mig matí, el novè successor de Don Bosco ha tingut una trobada convivencial amb els joves de l'escola al pati del centre, en ple ambient festiu per la diada de Sant Jordi. Són molts els alumnes, i també els professors, que s'han apropat per conèixer-lo i conversar amb ell, en un caire familiar.

Posteriorment ha continuat la seva visita amb l'Escola Universitària Salesiana de Sarrià, on Don Chávez ha estat rebut pel seu director, Carles Rubio, i el president de la Fundació Rinaldi, Francesc Riu.

Amb ells ha anat fins a la sala de juntes, on ha mantingut una breu trobada amb l'equip directiu i dos representants del Patronat. En un caire més acadèmic ha destacat la

importància i l'esforç que representa, per a la Congregació, un centre universitari d'aquest nivell en una ciutat com Barcelona.

Al migdia, Don Chávez s'ha desplaçat fins a Martí-Codolar, on ha tingut una trobada amb els directores de les comunitats salesianes, en la qual els ha parlat sobre l'animació comunitària, en garantir "una triple identitat, carismàtica, fraterna i pastoral" a la presència salesiana.

En concloure, moments abans de dinar, s'han fet la foto de grup, tot intentant reproduir la mateixa que el propi Don Bosco va fer-se a Martí-Codolar el 1886.

Després de dinar ha continuat la seva estada a la casa amb la visita als salesians grans o malalts de la Residència, amb els quals ha resat el rosari i a qui ha adreçat unes emotives paraules, tot agraint la seva pregària en suport de les activitats quotidianes del Rector Major.

A la tarda el Rector Major ha visitat el cardenal-arquebisbe de Barcelona, Lluís Martínez Sistach, tal com Don Bosco va fer en el seu dia amb el bisbe Jaume Català, on ha rebut l'agraïment per la tasca que han fet, i fan, els Salesians a Barcelona.

La jornada ha conclòs amb una visita al centre de la ciutat. En un ambient festiu, propi de la diada de Sant Jordi, Don Pascual Chávez ha reviscut la visita de 1886 en visitar el Palau Moja, l'Església de Betlem i el carrer Lledó, on Don Bosco va rebre la Medalla d'Honor de l'Associació de Catòlics de Barcelona.

Els salesians de la Inspectoria i els joves de la MJS viuen entusiasmats les seves respectives trobades amb el Rector Major

La jornada del 24 d'abril ha començat amb la trobada amb els salesians de la Inspectoria, per presidir la seva Festa Inspectorial.

En una primera part el successor de Don Bosco ha adreçat als salesians una conferència a l'auditori de Sarrià, en la qual els ha recordat d'apostar pel testimoniatge convincent com a via per suscitar vocacions a la vida salesiana.

Més tard, a la Parròquia de Maria Auxiliadora, ha presidit l'eucaristia. Durant l'homilia ha destacat la importància de ser presents entre els joves, com Maria a les noces de Canà, estant atents a les seves necessitats.

A la tarda el Rector Major s'ha trobat amb els joves de la MJS al teatre de Sarrià. Després de veure "Véns? El musical dels 125", els ha animat "a tenir un somni a la vida i a dedicar la vida a perseguir aquest somni", tal com va fer Don Bosco.

Sergi Rodríguez

Formació Permanent: Codis psicològics i espirituals de la vida consagrada

El dissabte 24 d'abril va celebrar-se als salesians de Rocafort, com és habitual, la Jornada de Formació Permanent, la darrera del curs actual, sobre **Codis psicològics i espirituals de la vida consagrada**, a càrrec de Lluís Serra i Llansana, marista. Les dinàmiques utilitzades, la implicació dels participants i el caire més experiencial que discursiu dificulten de publicar aquí cap tipus de documentació utilitzada al llarg del dia. Un objectiu de la jornada ha estat veure les implicacions

psicològiques i espirituals de la vida consagrada així com remarcar la importància del coneixement personal en la resposta personal, tal com ho indica Santa Teresa de Jesús: *"Tengo por mayor merced del Señor un día de propio y humilde conocimiento, aunque nos haya costado muchas aflicciones y trabajos, que muchos de oración"*.

Fent camí amb Joan de Déu

**Para
l'orella**

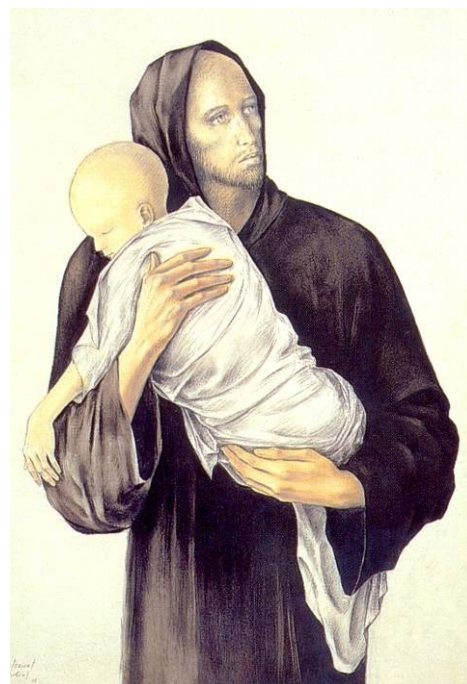
Cada matí escoltem a través dels mitjans de comunicació històries de patiments que omplen els noticiaris del nostre país. Ens bombardegen amb tantes notícies negatives que ens deixen insensibles davant tant de dolor humà i passem pàgina ràpidament. Serà que ja no escoltem la veu de Déu que clama per boca dels que pateixen? Serà que vivim en un món on tot el que fa olor de patiment ens fa por i preferim tapar-ho?

Fa més de 500 anys, hi havia un home rodamón, aventurer i intuïtiu anomenat Juan Ciudad Duarte (Joan de Déu) que, després de passar per diferents etapes en la seva vida, va

arribar a Granada, on va treballar en diferents oficis fins a experimentar una vida més assossegada, dedicada al seu treball, però sense deixar de sentir la veu que bullia en el seu interior i que el mantenia en una escolta atenta. I va ser una tarda, escoltant un sermó del mestre Juan de Ávila, que va experimentar una transformació interior que el va dur a fer-se pobre amb els pobres.

L'impacte va ser tal que el van tractar de boig i el van ingressar a l'Hospital Real de Granada, en el qual recollien i curaven els bojos de ment. I segons ens narra la biografia de Castro: "I veient castigar els malalts que estaven bojos amb ell, deia: 'Jesucrist em porti a temps i em doni la gràcia perquè jo tingui un hospital on pugui recollir els pobres desamparats i mancats de seny i servir-los com jo desitjo'."

Va ser el contacte amb el dolor i viure en la seva pròpia carn la malaltia el que el va portar a fer un gir de cent vuitanta graus a la seva vida. I, veient tants pobres i malalts pels carrers de Granada, va decidir acollir-los en una petita casa, que, a poc a poc, va ampliar fins a aconseguir tenir un hospital on els malalts eren atesos com ell considerava.

Mai va perseguir formar una congregació, però el seu estil de vida i coherència personal va calar tan profundament entre els seus col·laboradors que immediatament se li van unir moltes persones, fins a formar el que avui coneixem com l'Orde Hospitalari, que, al llarg de cinc segles, continua atenent situacions i problemàtiques de salut.

Avui, Sant Joan de Déu som tots i cadascun de nosaltres que compartim el seu do, la seva sensibilitat, la seva fe davant el patiment humà, la seva dedicació incondicional en el servei, la seva humilitat i la seva creativitat en l'hospitalitat.

Tant de bo que l'Esperit ens doni la capacitat de tenir ben obertes les orelles, la ment i el cor per escoltar el patiment de tants homes i dones que continuen en els marges de la societat i així ser els Joan de Déu del segle XXI.

Eduard Ribes
Germà de Sant Joan de Déu

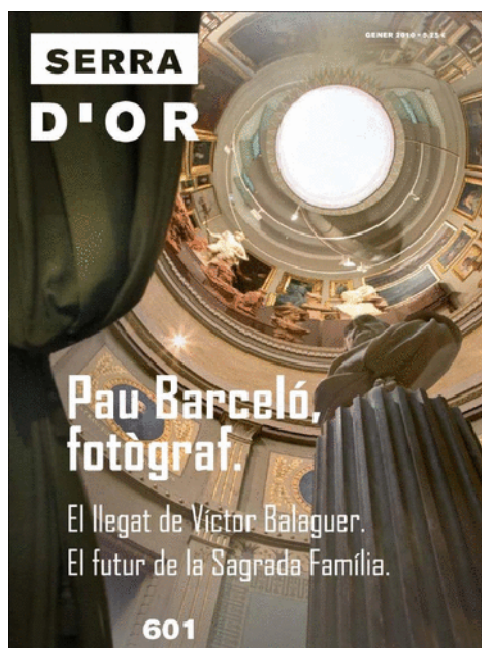
Serra d'Or celebra la nit de les lletres montserratines

Dijous 29 d'abril, a les 19.45 h, es donaran a conèixer els guardonats dels Premis Crítica 2010 i a les 20.30 h s'iniciarà l'acte commemoratiu a l'Hotel Alimara

43a edició d'un acte que presideix el P. Abat de Montserrat i que reuneix una farcida representació dels autors en llengua catalana des de 1967

Montserrat, 20 d'abril de 2010. Dijous, 29 d'abril, a les 19.45 h, tindrà lloc a l'Hotel Alimara (Berrugete, 126. Barcelona) la roda de premsa amb els guardonats amb els Premis Crítica Serra d'Or 2010. A continuació, a les 20.30 h, s'iniciarà l'acte commemoratiu –que inclou el sopar–, i que serà presentat per la periodista Marta Cailà, en el decurs del qual hi intervindrà el P. Josep Massot, director de Serra d'Or i de Publicacions de l'Abadia de Montserrat, que serà l'encarregat de lliurar els Premis Crítica en els quatre apartats en què estan dividits: **Literatura i assaig, Recerca, Teatre i Literatura infantil i juvenil.** Tancaran l'acte el conseller de Cultura, Joan Manuel Tresserras, i el P. Abat de Montserrat, Josep M. Soler.

Cal recordar que la particularitat d'aquests guardons és que no tenen dotació econòmica i consisteixen en la proclamació del veredictes i en el lliurament d'una serreta d'or, de solapa, que representa la distinció; a més, és clar, del prestigi que suposa formar part de la selecta relació dels guardonats al llarg d'aquests més de quaranta anys d'història dels premis.

Dins de cada apartat, el jurat –per encàrrec de Serra d'Or– té llibertat per atorgar els premis, en les diferents modalitats, a les obres més destacades de les publicades l'any anterior, i sense que s'hagin presentat a concurs. En total, la nit del 29 d'abril s'atorgaran catorze premis dins les quatre categories.

El jurat de l'apartat de **Literatura i assaig** ha estat format per Sebastià Alzamora, Lluïsa Julià, Vicenç Llorca i Marta Nadal. El de l'apartat de **Recerca** l'han compost Jaume Aulet, Manuel Castellet, Joan B. Culla, Manuel Jorba i

Santiago Riera i Tuèbols. Joan-Anton Benach, Àlex Broch, Francesc Massip, Juan Carlos Olivares i Núria Santamaria han constituït el jurat de **Teatre**. Mentre que el de **Literatura infantil i juvenil**, també per encàrrec de Serra d'Or, l'han format Mònica Baró, Montse Ginesta, Teresa Mañà, Joan Portell i Núria Ventura.

La Creu de la Jornada Mundial de la Joventut

Benvolguts,

Us fem arribar el cartell de difusió de la Vetlla de Pregària entorn de la Creu de la Jornada Mundial de la Joventut, que arribarà a Barcelona el 14 de maig.

Us preguem que en feu bona difusió a través dels vostres butlletins o serveis d'informació. Volem que sigui un acte ben obert a tota la diòcesi, especialment entre els joves.

Si voleu rebre més informació, no dubteu a consultar-nos.

Atentament,

Toni Roman Luis

Delegat de Pastoral Juvenil de Barcelona

Estació d'enllaç: "Pregunteu-me i us respondré..."

Per si us pot interessar o coneixeu a qui pugui interessar, us adjunto el cartell de la propera Caminada Contemplativa.

Si Déu vol, serà pels voltants de Montserrat.

Com és temps de calor, molt possiblement canviaríem el format i faríem una matinal. Sortiríem pels volts de les set del matí i acabariem abans de migdia. En lloc de compartir el dinar, potser compartiríem l'esmorzar.

Una abraçada ben fraterna,

Conxita Gómez i Subirà
Monestir de Sant Benet (08199 Montserrat)
Telèfon: 938350078

“Periodisme i justícia” a l’ombra de Lluís Espinal

“Periodisme i justícia: a l’ombra de Lluís Espinal”

Taula rodona sobre el paper actual dels mitjans de comunicació en el tractament de la realitat social.

Amb **Bru Rovira, Xavier Giró i Albert Saez**.
Moderarà la tertúlia **Eulàlia Tort**.

Dijous 6 de Maig, 19.30h

Auditori del Centre d’Estudis Cristianisme i Justícia
Roger de Llúria 13, Barcelona

Centre d’estudis
Cristianisme i Justícia
Fundació Lluís Espinal
<http://www.fespinal.com>

30 aniversari
de la mort de
Lluís Espinal

Racó de lectura

- Fidel Aizpurúa, *Discernimiento del compromiso ante las pobrezas*, *Frontera Hegan*, 69
- Càritas diocesana de Barcelona i Cristianisme i Justícia, *Una mirada a la pobresa* (Cors que hi veuen... i actuen en conseqüència). *Quaderns CJ*, núm. 167

Calendari del mes de maig: propers esdeveniments

1	Ds	Festa del Treball
10	DI	Xarxes Solidàries
11	Dt	URC: Comissió Permanent
12	Dc	Antena de Barcelona - Xarxa Àfrica-Europa, Fe i Justícia
14	Dv	Estació d’enllaç: La Creu ens dóna Vida. 22.00 h. Plaça de la Catedral Preguem entorn la Creu de les JMJ + Concert: Hermana Glenda i Kairoi
16	Dg	Experiència SICAR, de 10.30 del matí a 8.30 del vespre al Monestir de Sant Pere de les Puel·les
19	Dc	SIRBIR (Secretariat Interdiocesà de Relacions Bisbes i Religiosos)
22	Ds	X Aplec de l’Esperit a Terrassa
23	Dg	Pentecosta
24	DI	Festa local. Dilluns de Pasqua Granada
27	Dj	RAP (Reunió d’Abats i Provincials) a les Avellanes
30	Dg	Santíssima Trinitat: Jornada de la Vida Contemplativa. Pro Orantibus

Contacta amb nosaltres

Lluís Serra	Secretari general de l'URC i director del CEVRE	sec.urc@confer.es
Noemí Pujol	Secretaria de l'URC i del CEVRE	urc.info@gmail.com
	Informatiu <i>Horeb</i>	horeb.urc@gmail.com

UNIÓ DE RELIGIOSOS DE CATALUNYA

Plaça d'Urquinaona, 11, 2n 2a (08010 Barcelona) Tel. 93 302 43 67 · Fax 93 412 38 82
Secretari general: sec.urc@confer.es / Secretaria: urc.info@gmail.com / Informatiu: horeb.urc@gmail.com
<http://urc.confer.es>